

Belterjes aranykor

A száz éve született Kroó Györgyről

FEUILLETON - LXX. évfolyam, 22. szám, 2026. május 29.

Kritikusként Kroó csakhamar etalonná lett. Bírálatainak szövegében Szabolcsi irodalmias pátoaszától anélkül határolódott el, hogy elkötelezettségéből fakadó szenvedélyességét feladta volna. A Kroó-kritika a magyar elődök zenekritikáitól is döntően különbözött abban, hogy bírálatának szempontjait nem erőltette rá az előadásra, hanem engedte, hogy a mű maga szabja meg azokat. Ezért, hogy az adott előadásról nem általában, hanem mint a konkrét mű megszólaltatásáról beszélt, és ezért kapott az előadott darab - ez volt a legfőbb újdonság - az előadással egyenrangú szerepet Kroó kritikáiban. Hisz ha nincs képünk a műről, miképp is tudhatnánk előadását megítélni? Kroó megközelítésében az előadás maga sem merő dekoráció, egy eleve kész mű puszta „hogyan”-ja, hanem magas kockázati fokú alkotóművészet.